

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Τιθοκτήτης: Δ. ΙΙ. ΤΑΙΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, δρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για τὸ ἔωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Για τὶς ἐπαρχίες δεγόμαστε καὶ τοιμητικές συντρομές (δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἢ δὲν προπλερώνει τὴν συντρομή του.

—
20 λεφτά τὸ φύλλο. — Τὰ περισσέμνα φύλλα πουλοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμή.

—
Βρίσκεται στὴν Αθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραζιορεῖα τῶν Εφημερίδων.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΑΡΙΚΑ ^(*)

B.

Οι Βούλγαροι «θὰ μᾶς γελάσουν» αὐτὴ είναι ή ἀντιλογία ἔκεινῶν ποὺ δὲν τολμοῦν νὰ κουνηθοῦν ποτέ τους μήν τύχει καὶ τοὺς πέσει κακένα κεραμίδι στὸ κεφάλι καὶ τοὺς σκοτώσει.

— Μὰ γιατί θὰ μᾶς γελάσουν;
— Τίποτα, θὰ μᾶς γελάσουν.

— Μὰ γιατί νὰ μὴ φαντασθοῦμε πῶς μποροῦμε ἔμεις νὰ τοὺς γελάσουμε αὐτούς; ἀφοῦ τὸ ἔχεις γιὰ ἀπαραίτητο νὰ γελαστεῖ κάποιος. Μήπως μὲ τὸ νὰ συνεννοούμαστε μαζύ τους πάει νὰ πεῖ πῶς σταματήσαιμε τάχα καὶ τὴν ἐνέργεια τοῦ νοῦ μας; πῶς κιείσαιμε τὰ μάτια μας; πῶς δὲ δουλεύει πιὰ τὸ μυαλό μας;

— Θὰ μᾶς γελάσουν, σους λέω.

— «Ωστε διπλωματία θὰ πεῖ νὰ φυλαγόμαστε «μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων» μήν τυχὸν καὶ μᾶς γελάσει κακένας; καὶ νὰ μήν κάνουμε τίποτε ἀλλο; Αὗτὸ θὰ πεῖ διπλωματία καὶ πολιτική; Είναι βέβαια ἡ εὐκολότερη πολιτικὴ αὐτῆ, μὰ καὶ ἡ πιὸ στείρα δμως.

Η ἀντιλογία τοῦ «θὰ μᾶς γελάσουν» μᾶς ἐμπόδιει τόσα χρόνια νὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ μὲ τοὺς Αρβανίτες καὶ μὲ τοὺς Τούρ-

κοὺς ἀκόμα, γιατὶ εἶχαμε τὴν δλότελα παιδιακίσια ἀντιληφῆ πῶς συνεννόηση θὰ πεῖ ἀνεπιφύλαχτο ἀνοιγμα τῆς καρδιᾶς μας στὸν Τούρκο, στὸ Βούλγαρο καὶ στὸν Αρβανίτη, λύσιμο βρακιῶν, ἀγκάλιασμα ἀδελφικὸ χωρὶς περιορισμούς, ἀρνηση κάθε σκέψης, προσοχῆς καὶ φροντίδας καὶ ήσυχία ἀπέλυτη, αἰώνιος νιρβανᾶς.

Περίεργο φαινόμενο! Τὸ Ελληνικὸ ἔθνος ποὺ είναι, λένε, πέρα ὡς πέρα ξυπνὸ καὶ τετραπέρατο, βγάζει ὡς τόσο τοὺς πιὸ ἥλιθια κουτοὺς διπλωμάτες. Γιατὶ; Γιατὶ τὸ Εθνος τὸ Ελληνικὸ κουράστηκε, φαίνεται, καὶ δὲν ἔχει διάθεση γιὰ ὑποκρισίες καὶ διπλωματίες, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ὅρεξη γιὰ ἀγῶνες. Ορεξη ἔχει μόνο γιὰ ηρεμία, ήσυχία, ξεγνοιασιά, ὑπνο, νιρβανᾶ, δνειρα, χασίς, δπιο, νάρκη, νέκρα, ξετέντωμα, πλάγιασμα, τεμπελιά, ρεμπελιά καὶ καφενεία, καφενεία, καφενεία. Ο λόγος: «θὰ μᾶς γελάσουν» είναι πρόφαση γιὰ νὰ μὴν κουνηθοῦμε ἀπὸ τὴ θέση μας. Καλὰ είμαστε ἔκει ποὺ είμαστε. «Αν ἡταν νὰ μὴ μᾶς γελάσουν οἱ Βούλγαροι θὰ τοὺς ἀγκαλιάζαμε βέβαια γιὰ νάχουμε πιότερη ἀκόμα ήσυχία, μὰ ἀν είναι νὰ μᾶς γελάσουν θὰ χάσουμε τὴν ήσυχία καὶ τὴν ἀφροντισιὰ ἔκεινη ποὺ ἔχουμε, καὶ ἐπειδὴ χρειάζεται κόπος γιὰ νὰ προσέξουμε νὰ μὴ μᾶς γελάσουν, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἀς μένουμε ἔκει ποὺ βρισκόμαστε. Τί τὰ θέλουμε τὰ τράχαλα; τὶ τὶς θέλουμε τὶς ἔγνοιες;

Τέτοιοι είναι οἱ ξυπνοὶ διπλωμάτες μας.

Συνεννόηση μὲ βάση τὰ συμφέροντα τῶν ἔθνῶν, δὲν τὴν ἐστοχάστηκαν ποτέ τους. Συμφέροντα ἔχουν καὶ οἱ Ελληνες, ἔχουν καὶ οἱ Βούλγαροι. «Αν τὰ συμφέροντα αὐτὰ είναι ὡς ἐνα βαθμὸ κοινά, μποροῦν ὡς ἔκεινο τὸ βαθμὸ νὰ συνεννοηθοῦν τὰ δυὸ έθνη γιὰ νὰ τὰ κυνηγήσουν μαζύ. Εἴκει ποὺ τὰ συμφέροντα καθενὲς ἀπὸ τὰ δυὸ έθνη ἔχειρίζουν, ἀν συγκρούονται δὲν μπορεῖ νὰ συνεννοηθοῦν τὰ έθνη, δο γι' αὐτὰ τὰ ίδιαίτερα συμφέροντα, ἀν διμας δὲ συγκρούονται, τίποτε δὲν ἐμποδίζει νὰ συνεννοηθοῦν καὶ πάρα πέρα ἀπὸ τὰ κοινὰ συμφέροντα, καὶ τὸ ἐνα νὰ ὑποστηρίζει τὰ ίδιαίτερα συμφέροντα καὶ τοῦ ἀλλοῦ, ἀφοῦ δὲν ἔχει τίποτα νὰ πάθει τὸ καθένα τους ἀπὸ τὴ βούθηει αὐτῇ ποὺ δίνει στὸ ἄλλο έθνος, καὶ ἀφοῦ ἡ βούθηει αὐτῇ κάνει στερεότερη τὴ συνεννόηση γιὰ τὴ συνεργασία τῶν έθνῶν ὅσο γιὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα.

Κοινὰ συμφέροντα οἱ Ελληνες καὶ οἱ Βούλγαροι ἔχουν μέσα στὴν Τουρκιά. Γι' αὐτὸ ἀπὸ καὶ ἀρχισε καὶ ἡ συνεννόηση τους, δηλαδὴ ἀναμεταξύ

(*) Κοίταξε ἀριθ. 464 (σελ. 56).

“Ελληνες καὶ Βουλγάρους Ὅθωμάνούς πολίτες. Μὰ κοινὰ συμφέροντα μπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ σ’ ὅλη τὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο. Καὶ γι’ αὐτὸ εἰναι βολετὴ μὲν συνεννόηση καὶ τῶν δυὸ ἐλεύτερων κρατῶν.

Χωριστὰ συμφέροντα ἔχουν οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἐλληνες στὴν Τουρκιά, ἔχουν καὶ τὰ δυὸ κράτη. Μερικὰ ἀπ’ αὐτὰ μποροῦν νὰ τὰ ὑποστηρίξουν ἀμοιβαίως οἱ Ἐλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι χωρὶς νᾶχουν ἀμεσο συμφέροντα μπορεῖ νὰ βλαφτοῦν. Τέτοια συμφέροντα εἰναι ἀξαφνα τὰ ἐμπορικά. Τὰ δυὸ κράτη δὲν ἔχουν ἰδιαῖς λογῆς προσέντα. Ἡ Βουλγαρία βράζει γεννήματα (σιτάρι, κριθάρι, ἀραποσίτι), πευλερικά, αὐγά, χτηνοτροφία, ροδόλαδο καὶ ἄλλα ποὺ τὰ χρειάζεται ή Ἐλλάδα. Ἡ Ἐλλάδα βράζει σταφλία, σύκα, πωρικά, λαχανικά, λάδια, πυργνόλαδα, σαπούνια, βαμπάκια, ποὺ δὲν τὰ ἔχει η Βουλγαρία. Ἀντὶς λοιπὸν νὰ πάρνει ή Ἐλλάδα τὰ γεννήματα της ή τὰ βώδια της ἀπὸ τὴν Ρωσία ή ἀπὸ ἄλλου μπορεῖ μὲν ἐμπορικὴ σύμβαση νὰ τὰ παίρνει μὲ πιὸ συιφερτικούς δρους ἀπὸ τὴν Βουλγαρία. Τὸ ἴδιο καὶ ή Βουλγαρία, ἀντὶς νὰ προιηθεύεται τὰ σύκα καὶ τὶς σταφλίες, τὰ λάδια καὶ τὰ βαμπάκια ἀπὸ τὴν Τουρκιὰ μπαρεῖ νὰ τὰ βρίσκει στὴν Ἐλλάδα μὲ πιὸ συιφερτικούς δρους, φτάνει νὰ γίνει ἰδιαίτερη ἐμπορικὴ συμφινία.

Αὐτὸ εἰναι ἕνα παράδειγμα. Μὰ νά ἀμέσως κι ἄλλο ἔνα: νὰ μὴν τρώγονται ἀδικα μεταξὺ τῶν οἱ Ἐλληνικοὶ καὶ Βουλγαρικοὶ πληθυσμοὶ στὴ Μακεδονία, πων μὲ τὸ ἀλληλοφάγωμα δὲν κερδίσουν τίποτε, δσο ὑπάρχει ἄλλος ἔχθρος ποὺ δείχνει ὅρεξη νὰ τοὺς φάγει καὶ τοὺς δυό. Ἔτσι τὸ ἰδιαίτερο αὐτὸ συμφέρο τοῦ καθενὸς καταντᾶ κοινό.

Ιδιαίτερο συμφέρο τῶν Ἐλλήνων θε λογαριάστει καὶ ή ἀναγνώριση τῶν Ἐλληνικῶν κοινοτήτων στὴ Βουλγαρία.

Ιδιαίτερο συμφέρο τῶν Βουλγάρων εἰναι νὰ βρεῖ ἀπὸ τὴ μέση τὸ σχίσμα η τουλάχιστο νὰ συνεννοήθουν οἱ δύο Ἐκκλησίες, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ η Ἐξαρχία ὃσο γιὰ τοὺς Μητροπολίτες καὶ Ἐπισκόπους στὰ ἀνάμιγτα διαμερίσματα τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἄλλο ἀμεσο συμφέρο ἔχει η Βουλγαρίκη Ἐξαρχία γιὰ νὰ συνεργάζεται μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἀν ἀκόμα δὲν εἰναι εὔκολο η βολετὸ νὰ καταργηθεῖ τὸ σχίσμα. “Ολα τὰ προνόμια τοὺς Πατριαρχεῖου δὲν τὰ ἔχουν οἱ φυλετικὲς καὶ ἄλλες Ἐκκλησίες στὴν Τουρκιά (Βουλγαρική, Ἀρμένικη, Ἀρμενοκαθόλικη η Συριανική η Νεστοριανή) καὶ μὲ τὸ νὰ συνεργάζονται μὲ τὸ Πατριαρχεῖο δσο γιὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ τὸ ἀσφαλισμα τῶν προνομίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἔξιστονται μὲ τὸ Πατριαρχεῖο αὐτό. Εέρουν πὼς δ, τι

δοθεῖ στὸ Πατριαρχεῖο θὰ διθεῖ σίγουρα καὶ στὶς ἄλλες Ἐκκλησίες. Τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ σκεπάζουν καὶ τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα.

Ἐχουν δηλαδὴ καὶ οἱ Ἐλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι νὰ δώσουν καὶ νὰ πάρουν ἀναμεταξὺ τῶν. Η δοσοληψία αὐτή, ἀντὶς νὰ γίνεται μὲ ἀρπαγές, σκοτωμούς, ἀλληλοφάγωματα καὶ ἀνταγωνισμούς, μπορεῖ νὰ γίνεται μὲ συμφωνίες, ἀνταλλάγματα, συνεννόησες καὶ συναγωνισμούς εἰρηνικούς. Η συνεννόηση μὲ τοὺς Βουλγάρους σ’ ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα η σὲ μερικὰ μονάχα ἀπ’ αὐτὰ (ὅσα μᾶς συμφέρουν πιὸ ἀμεσα) καὶ δὲ μᾶς ἐκθέτουν σὲ χαστούς, δὲ σημαίνει παραίτηση ἀπὸ ἀγώνες εἰρηνικούς γιὰ τὴν ἐπικράτηση, στὰ ἀνάμιγτα διαμερίσματα, καὶ σ’ ὅλα τὰ μέρη τῶν Βαλκανιῶν ὃπου ἔχουμε πληθυσμούς καὶ συμφέροντα.

Ἔτσι ἔξηγιέται πὼς οἱ Βούλγαροι ἀποφάσισαν νὰ συνεργαστοῦν μαζὶ μᾶς. Τὸ συμφέρο τῶν κάνει. Ἄν πάλε δεῖξουν σημάδια ἄλλα, δηλαδὴ πὼς πάν νὰ μᾶς ἀγήσουν στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ γιὰ νὰ ὑφεληθεύειν τίποτε ἀπὸ τοὺς Τούρκους (καμιά σιδηροδρομικὴ γραμμὴ η κανένα μπεράτι ἐπισκόπου), ἔχουμε κακό ν’ ἀλλάξουμε καὶ μεῖς τὸ φύλλο. Μὰ καὶ μὲ τὴ συνεννόηση τὴν Ἐλληνοβουλγαρικὴ καὶ δίχως αὐτὴν μποροῦμε νὰ ἀπαιτοῦμε, καὶ οἱ Βούλγαροι καὶ μεῖς, μερικὰ πράματα ἀπὸ τὴν Τουρκιά, καὶ δὲν ὑπάρχει μεγαλιτερη πιθανότητα πὼς θὲ μᾶς τὴν κάνουν η θὰ μᾶς τὴν ἀρνηθεύειν τὴ χάρη αὐτὴν οἱ Τούρκοι, ἀν εἰραστε συνεννοημένοι Βούλγαροι καὶ Ἐλληνες, παρὰ ἀν δὲν εἰμαστε συνεννοημένοι. Στὸ ἀναμεταξὺ κυνηγοῦμε μικρὰ τὰ κοινά μᾶς καὶ τὰ ἰδιαίτερά μᾶς συμφέροντα.

Πρῶτ’ ἀπ’ ὅλα πρέπει: νὰ καταλάβουν ὃσοι διεύθυνον τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴ Βουλγαρία καὶ δσο διευθύνονταν τὰ δυὸ ἔθνη μέσα στὴν Τουρκία, πὼς εἰναι συμφέρο καὶ γιὰ τοὺς δυὸ αὐτὴ η ἰδιαὶ η συνεννόηση.

Δηλαδὴ νὰ εἰναι βέβαιοι πὼς, ἔξιν ἀπὸ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἄλλα τοὺς συμφέροντα, ὑπάρχει καὶ ἄλλο εἶδος συμφέρο, η συνεννόηση. “Αμα τὸ νοιώσουν οὐτὸ καλά, θὰ θελήσουν τὴ συνεννόηση, καὶ φανερὸ πὼς γιὰ τὰ γίνει πρέπει νὰ τὴν θέλουν ὃσοι καταπιάνονται καὶ κυβερνοῦν τὰ ἕγιγνατα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὰ δυὸ ἔθνη.

Στὸν Βουλγάρους καὶ στὸν Ἐλληνες συμφέρει η συνεννόηση γιατὶ παίρνουμε δ καθένας μᾶς δύναμη ἀπ’ αὐτή γιὰ νὰ πετύχουμε ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἔκεινο ποὺ θέλουμε γιὰ τοὺς πληθυσμούς μᾶς